

De tongcommunie en de zegen

De hele reeks van columns over de Kerk wil ik afsluiten met een tekst over het ontvangen van de H. Communie op de tong. Deze manier van communiceren komt de laatste jaren op. Er is bijna geen eucharistieviering waarin niet iemand op de tong de H. Communie ontvangt.

Ook de tongcommunie is een goede en eerbiedige mogelijkheid en mag best weer gepraktiseerd worden. Het is mijn persoonlijke overtuiging dat het geloof in de werkelijke aanwezigheid van Christus in het heilig Brood schade heeft opgelopen toen gelovigen plotseling de Communie met de handen mochten aanraken. Dat de handcommunie werd geïntroduceerd, begrijp ik wel: het kan gemakkelijker hygiënisch plaatsvinden.

Wat te doen als je de H. Communie niet wilt of kunt ontvangen? Er is dan de mogelijkheid om naar voren te komen en te vragen om de zegen. Je vouwt dan je armen kruislings voor de borst en houdt daarbij eventueel het liturgieboekje in je hand. De priester of degene die de Communie uitreikt maakt dan een kruisteken op je voorhoofd. Het is natuurlijk ook mogelijk om gewoon in de bank te blijven zitten en in stilte te bidden. Je kunt je ook in gebed verbonden voelen met God en de aanwezigen en met wat er gevierd wordt.

Een katholieke viering is een openbare bijeenkomst. Iedereen is welkom om erbij aanwezig te zijn. Ieders aanwezigheid, gebed en betrokkenheid wordt op prijs gesteld. De verbondenheid met een overledene en de familie of met het huwelijkspaar blijkt al uit de aanwezigheid op zich en hoeft zich niet per se te uiten in de gang naar de H. Communie. Ik zou willen pleiten voor wat meer vrijheid en diversiteit in de participatie in de liturgie.

De reeks columns over de Kerk sluit ik hiermee af. In de columns over de Kerk zat een zekere opbouw en samenhang. Ik hoop dat u dat hebt ontdekt.

+ Ron van den Hout
bisschop van Groningen - Leeuwarden